

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 34. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 1. juni 2012

Tidspunkt: Kl. 8.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Lykke Friis (V), Henrik Høegh (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF) og Merete Riisager (LA)

Desuden deltog: Justitsminister Morten Bødskov og miljøminister Ida Auken

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3172 (retlige og indre anliggender) den 7.-8. juni 2012**

Justitsministeren: I næste uge afholdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Luxembourg. Udvalget har fået tilsendt et samlenotat om sagerne på rådsmødet.

Rådsmødet er det tredje og sidste formelle rådsmøde under dansk formandskab. Jeg vil i det følgende koncentrere mig om nogle udvalgte, men væsentlige sager. Det drejer sig om punkterne 2, 3, 4, 11, 12 og 15.

Som det fremgår af samlenotatet, er flere af dagsordenspunkterne omfattet af det danske retsforbehold.

I forlængelse af det uformelle møde, vi holdt i Justitsministeriet i slutningen af sidste år, har jeg tidligere på møder her i udvalget gennemgået konsekvenserne af, at henholdsvis ændringsforslaget til modtagelsesdirektivet, forslaget om oprettelse af et europæisk PNR-system og forslaget til en europæisk beskyttelsesordre er omfattet af retsforbeholdet.

Jeg vil i dag gøre lidt ekstra ud af konsekvenserne af, at punkt 11 om retten til advokatbistand og punkt 12 om Bruxelles I forordningen er omfattet af forbeholdet.

Jeg kan oplyse, at dagsordenens punkt 15 forelægges til forhandlingsoplæg. De øvrige dagsordenspunkter forelægges til orientering.

I er som altid velkomne til at spørge til de sager, jeg ikke selv nævner.

1. SIS II

– Status

KOM (2008) 0196, KOM (2008) 0197, KOM (2011) 0907
Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 4)
KOM (2008) 0196 – bilag 1 (nærhedsnotat af 14/5-08)
KOM (2008) 0197 – bilag 1 (nærhedsnotat af 14/5-08)
Udvalgsmødereferater:
Senest behandlet i EEU 20/4-12 (referat endnu ikke omdelt)
EEU alm. del (11) – bilag 210 (side 130, behandlet i EEU 25/10-11)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

2. Schengen Governance – Politisk styring af Schengensamarbejdet

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0230, KOM (2011) 0561
Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 8)
Udvalgsmødereferat:
EEU alm. del (11) – bilag 440 (side 837, behandlet i EEU 2/3-12)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 2, 3 og 4 omhandler alle Schengensamarbejdet.

Dagsordenens punkt 2 handler om den politiske styring af Schengensamarbejdet.

Det danske formandskab tog på rådsmødet i marts initiativ til nogle rådskonklusioner, som indfører en ordning, hvor ministrene i det blandede udvalg fast hvert halve år skal drøfte Schengensamarbejdet.

Det blandede udvalg har – ud over EU-medlemsstaterne – også deltagelse af Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz. Disse lande er som bekendt alle med i Schengensamarbejdet.

Den første halvårige drøftelse vil finde sted i forbindelse med rådsmødet i næste uge, og drøftelserne vil tage afsæt i Kommissionens første halvårige rapport om Schengenområdet funktion.

Rapporten, der blev offentliggjort den 16. maj, vedrører perioden fra november sidste år til og med april i år.

Det overordnede indtryk er, at Schengensamarbejdet generelt fungerer godt. Kommissionen peger dog også på områder, hvor der kan ske forbedringer, og hvor Kommissionen agter at følge op på udfordringerne.

Det gælder f.eks. i forhold til den velkendte situation i Grækenland og i forhold til overvågning af migrationsstrømme efter visumfritagelse, opfølgning på Schengenvalueringer samt bedre og hurtigere informationsudveksling, herunder ved brug af Schengeninformationssystemet. Kommissionen vil samtidig frembringe mere viden om ulovlige bevægelser mellem Schengenlandene.

34. Europaudvalgsmøde 1/6-12

Regeringen støtter en styrkelse af den politiske styring af Schengensamarbejdet og finder det nyttigt, at Kommissionen i sin rapport peger på en række områder, hvor der er behov for opfølgning fra Kommissionens side.

3. Schengen Governance – Ændringsforslag til Schengen-grænsekodeks**

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0560, KOM (2010) 624

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 12)

KOM (2011) 0560 – bilag 2 (grundnotat af 15/11-11)

KOM (2011) 0560 – bilag 1 (fransk nærhedsudtalelse af 27/10-11)

KOM (2010) 0624 – bilag 1 (revideret grund- og nærhedsnotat af 17/1-11)

EU-note (11) – E 6 (EU-note af 12/10-11)

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 24

EUU alm. del (11) – bilag 106 (beretning om midlertidig indførelse af grænsekontrol)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 487, senest behandlet i EUU 9/12-11)

Side 238, behandlet under lukket punkt i EUU 11/11-11 (fortroligt referat) (afgivelse af beretning)

***) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark. Da forslaget imidlertid udgør en videreudvikling af Schengenreglerne, træffer Danmark inden seks måneder efter vedtagelse af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret, jf. protokollens artikel 4 ("opt-in").

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 3 omhandler et ændringsforslag til Schengengrænsekodeksens regler om midlertidig genindførelse af den indre grænsekontrol.

Det er min forhåbning, at vi på rådsmødet i næste uge kan opnå generel indstilling i Rådet til det foreliggende ændringsforslag. Der vil herefter kunne indledes forhandlinger med Europa-Parlamentet.

I forhold til forhandlingerne om forslaget kan jeg oplyse, at langt de fleste medlemslande lægger vægt på, at det fortsat skal være medlemslandene selv, som beslutter af genindføre den indre grænsekontrol i situationer, hvor der vurderes at foreligge en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller indre sikkerhed på nationalt niveau. Det kan f.eks. være i forbindelse med topmøder, større sportsbegivenheder eller terrorisme.

Medlemslandene støtter opfordringen fra Det Europæiske Råd om, at der også skabes mulighed for at genindføre den indre grænsekontrol i ekstraordinære situationer, hvor Schengensamarbejdet er truet.

Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor der konstateres vedvarende alvorlige mangler ved et medlemslands grænsekontrol. Det kan f.eks. være som følge af et stort antal ulovlige indvandrere.

Det skal dog understreges, at det er en forudsætning, at disse omstændigheder udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller indre sikkerhed for Schengenområdet eller dele heraf.

Der arbejdes i forhold til de nye muligheder for genindførelse af indre grænsekontrol i ekstraordinære situationer med en procedure, der i højere grad involverer Kommissionen og Rådet, end det er tilfældet efter de gældende regler.

Der arbejdes også på at sikre, at Europa-Parlamentet inddrages i tilfælde, hvor det overvejes midlertidigt at indføre grænsekontrol.

Regeringen er positiv over for det foreliggende ændringsforslag og lægger vægt på, at det – som i dag – skal være medlemslandene selv, som kan beslutte at genindføre den indre grænsekontrol i tilfælde af trusler mod den offentlige orden eller indre sikkerhed på nationalt niveau.

Regeringen støtter samtidig, at der også skabes mulighed for at genindføre indre grænsekontrol i ekstraordinære situationer, der truer Schengensamarbejdet. En sådan ny mekanisme kan være med til at styrke og forbedre Schengensamarbejdet.

Regeringen er i den forbindelse åben over for, at Rådet og Kommissionen i højere grad involveres i denne proces.

Pia Adelsteen ville gerne vide præcis hvor Kommissionen skal involveres mere, end den er i det eksisterende direktiv. Skal den være en slags overdommer?

Lykke Friis henviste til den debat, der havde været om det tysk-franske udspil vedrørende grænsekontrol, som fik betydelig presseomtale, da det kom frem i forbindelse med det franske præsidentvalg. Hun spurgte, om det udspil var fuldstændig forsvundet, efter at der er kommet en ny fransk præsident.

Man kan allerede midlertidigt genindføre grænsekontrol f.eks. i forbindelse med fodboldturneringer. Hun spurgte, hvori det nye egentlig består.

I samme forbindelse pegede hun på, at alle partier har udtalt, at nærhedsprincippet bør gælde.

Nikolaj Villumsen mente, at der er store problemer med Schengen og Frontex, som på mange måder skaber et "Fort Europa". Han nævnte, at man ved den sidste samling i Europarådet havde fået en rapport om de mange bådflygtninge, der var omkommet i den seneste tid.

Som et led i valgkampen i Grækenland havde nynazisterne åbenbart været ude ved grænsen til Italien for at tæve nogle af dem, der sad og ventede i flygtningelejrene.

Han spurgte, om nogle af de tiltag, man er inde på, vil forbedre flygtningenes chancer og dermed råde bod på, at der er så mange uheldige tilfælde med mennesker på flugt eller i nød, som blive meget dårligt behandlet, hvilket Europarådet

har påpeget mange gange. I den forbindelse nævnte Nikolaj Villumsen de kummerlige forhold, flygtningene mødes med i Grækenland.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at udgangspunktet er, at hovedkompetencen ligger hos medlemsstaterne. Det særlige er, at i de særlige ekstraordinære situationer bliver der lavet et nyt system, hvor Kommissionen skal evaluere.

Vedrørende det fransk-tyske udspil svarede justitsministeren Lykke Friis, at vi ikke har hørt, om den nye franske regering støtter udspillet.

Der kom en opfordring fra Det Europæiske Råd til at finde løsninger, således at der kunne skabes mulighed for at genindføre den indre grænsekontrol i helt ekstraordinære situationer. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor der konstateres vedvarende alvorlige mangler i et medlemslands grænsekontrol, f.eks. Grækenlands. Det kan være som følge af et stort "flow" af ulovlige indvandrere til et medlemsland. Det nye er, at for at disse mekanismer kan træde i kraft, er det en forudsætning, at der skal være tale om en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller indre sikkerhed i Schengenområdet eller dele heraf.

Justitsministeren så ikke på Schengensamarbejde på samme måde som Nikolaj Villumsen. Hvis man vil have et frit indre marked og et Europa, hvor vi kan nyde godt af den frie bevægelighed, så er vi nødt til at have et system, hvor der er stærke ydre grænser, og man er nødt til at have et agentur, som kan sørge herfor. De problemer, der er i Grækenland, handler om asylproblemer og illegal indvandring, hvor det græske system er stærkt udfordret. Det er ikke Schengen, som er skyld i det, nynazisterne gør i Grækenland. Selvfølgelig skal Grækenland overholde de internationale konventioner, men Schengensamarbejdet handler om at opretholde den ydre grænsekontrol, og forudsætningen herfor er, at vi kan si dem fra, som ikke har et beskyttelsesbehov.

Lykke Friis fortalte, at hun den 24. april var blevet ringet op af Berlingske Tiden- de, hvis journalist citerede justitsministeren for, at formandskabet ville fremlægge en historisk plan for at skærpe indsatsen mod ulovlig indvandring i EU. Hun spurgte, hvor den historiske plan er blevet af. Eller er det den, der skal drøftes den 7.-8. juni? Hvor meget mener justitsministeren, vi kan komme igennem med?

Justitsministeren sagde, at den historiske plan havde man drøftet tidligere, og den var oversendt til udvalget. Den rummer 80-90 initiativer på 6-7 hovedområder. Det er en kæmpe matrixmodel. Det glædede ham, at man fik forpligtet medlemslandene til at evaluere planen løbende. Denne forpligtelse gælder også, efter at vi har forladt formandsstolen. Justitsministeren tilføjede, at vi havde fået meget stor ros for det papir, vi havde lavet.

Justitsministeren ville afvente, hvordan Frankrig stiller sig, før han svarede på Lykke Friis' andet spørgsmål.

4. Schengen Governance – Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengen-reglerne**

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0559, KOM (2010) 0624

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (sammenfatning side 17)

KOM (2011) 0559 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 19/1-12)

KOM (2010) 0624 – bilag 1 (revideret grund- og nærhedsnotat af 17/1-11)

EU-note (11) – E 6 (EU-note af 12/10-11)

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 24

EUU alm. del (11) – bilag 106 (beretning om midlertidig indførelse af grænsekontrol)

Udvalgsmødereferat:

Side 238, behandlet under lukket punkt i EUU 11/11-11 (fortroligt referat) (afgivelse af beretning)

***) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark. Da forslaget imidlertid udgør en videreudvikling af Schengenreglerne, træffer Danmark inden seks måneder efter vedtagelse af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret, jf. protokollens artikel 4 ("opt-in").

Justitsministeren: I tilknytning til punkt 3 på dagsordenen kan jeg nævne, at dagsordenens punkt 4 omhandler et ændret forslag om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne.

Det er min forhåbning, at vi på rådsmødet i næste uge kan opnå enighed i Rådet om det foreliggende ændrede forslag til forordning om Schengenevalueringssystemet, som den hedder.

Pia Adelsteen henviste til, at der står i sammenfatningen, at Rådets juridiske tjeneste har udtrykt bekymring med hensyn til hjemmelen. Hvad er det, der er problemet?

Justitsministeren bekræftede, at Rådets juridiske tjeneste siger, at artikel 77 ikke er den rigtige. Derfor skifter man til artikel 70, hvilket betyder, at det er medlemsstaternes kompetence.

5. Det fælles europæiske asylsystem – statusorientering*

– *Status*

KOM (2008) 0820, KOM (2010) 0555, KOM (2011) 0319,
KOM (2011) 0320

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 25)

KOM (2011) 0320 – bilag 1 (grundnotat af 20/10-11)

KOM (2008) 0820 – svar på spørgsmål 2

KOM (2009) 0554 – svar på spørgsmål 2

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 106

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 30

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 20/4-12 (referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (11) – bilag 210 (side 132, behandlet i EUU 25/10-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil derfor finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Gennemførelse af rådskonklusioner om reel og praktisk solidaritet på asyl- og migrationsområdet

– *Politisk drøftelse*

KOM (2011) 0835

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 31)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 440 (side 841, senest behandlet i EEU 2/3-12)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen var klar over, at sagen er omfattet af retsforbeholdet, men der står i samlenotatet, at regeringen generelt støtter arbejdet for at sikre øget solidaritet mellem EU-landene på asyl- og migrationsområdet. Hun ville gerne vide, hvad den solidaritet består i. Drejer det sig om en fordeling af asylansøgere?

Justitsministeren svarede, at den praktiske og sociale solidaritet handler om, at det ikke går hen og bliver et stort problem for et bestemt land. Den drejer sig om fondsmidler og asylstøttekontoret. Vi har en interesse i, at asylsystemet i alle lande bliver i stand til at sortere dem fra, som ikke har lovligt ophold. Danmark bidrager med kapacitet, med penge og med eksperter. Det syntes justitsministeren var den rigtige måde at håndtere sagen på.

Det handler ikke om fordeling. Det spørgsmål drøftede man på det uformelle møde i København, hvor der ikke var tilslutning til en fordeling i form af kvoter. Man drøftede, hvad man konkret skulle gøre med asylansøgerne i Grækenland. Om landene skulle tage kvoter af disse asylansøgere, eller man skulle lave et tidligt varslingsystem eller et evalueringssystem. Der var opbakning til, at man skulle fokusere på evaluering og varsling.

7. Tilbagetagelsesaftaler – statusorientering*

– Status

KOM (2011) 0076, KOM (2012) 0239, KOM (2012) 0240

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (sammenotat side 35)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 20/4-12 (referat endnu ikke omdelt)

Rådsmøde 3096 – bilag 6 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde

RIA 9-10/6-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil derfor finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen var klar over, at Danmark har et retsforbehold, men vi laver i stedet bilaterale aftaler med lande om, at de skal tage deres folk tilbage, hvis de får afslag på asyl eller bor her ulovligt. Hun kunne se, at EU har opnået enighed med 13 lande, og spurgte, om vi har opnået bilaterale aftaler med alle de 13 lande.

Hun nævnte specifikt det problem, der er i relation til Tyrkiet, hvor man allerede i januar 2011 opnåede enighed om en aftale, som bare ikke er underskrevet endnu. Hun spurgte, hvorfor den ikke er underskrevet, og hvordan situationen er i forhold til Danmark.

Lykke Friis spurgte, hvad chancen er for at få bilaterale tilbagetagelsesaftaler.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at Danmark har lavet tilbagetagelsesaftaler med 9 af de 13 lande.

Tilbagetagelsesaftalen med Tyrkiet kræver enstemmighed. Nu har der været valg rundt omkring i Europa, og derfor er den ikke underskrevet endnu.

Pia Adelsteen syntes, det var positivt, at Danmark havde opnået at få tilbagetagelsesaftaler med 9 af de 13 lande. Hun gik ud fra, at vi arbejder med de sidste 4.

Hun undrede sig over, at man stadig ikke havde underskrevet den aftale, der var indgået med Tyrkiet for over et år siden. Er det Tyrkiet, der ikke vil være med?

Justitsministeren svarede, at aftalen faldt på plads i januar 2011, men så trak Tyrkiet sit samtykke til den tilbage. Han regnede med, at EU med de rådskonklusioner angående et styrket retligt samarbejde, som forhåbentlig blive vedtaget inden for de næste uger, havde skabt det momentum, der skal til, for at Tyrkiet undertegner tilbagetagelsesaftalen.

8. EU's indsats mod terrorisme

– *Præsentation*

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 39)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen henviste til, at der står i samlenotatet, at man vil bekæmpe antiradikalisering i tredjelande. Hun gik ud fra, at man mente radikalisering, men hvad vil man gøre fra EU's side?

Justitsministeren sagde, at måske kunne man godt gøre det bedre, men sagen er i hvert fald sat på dagsordenen under det danske formandskab. Der er et tæt samarbejde i Europol og et tæt samarbejde i øvrigt. Det store problem er, at nogle kan finde på vanvittige ting. I Danmark arbejder PET med det, og vi har et politisamarbejde. Det er selvfølgelig også på dagsordenen i det europæiske samarbejde.

9. Rådskonklusioner om en global alliance mod seksuelt misbrug af børn på internettet

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 42)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen henviste til, at der i samlenotatet står, at man vil forbedre bestræbelserne på at identificere gerningsmænd og at efterforske og retsforfølge sager om seksuelt misbrug af børn på internettet. Hun spurgte, om der er nogle konkrete forslag til forbedringer, og henviste i den forbindelse til, at det ikke er så forfærdelig lang tid siden, det danske politi rent faktisk spillede en hovedrolle i opklaringen af en pædofiliring på trods af vores retsforbehold.

Hun spurgte, om logningsreglerne er noget af det, man skal ind og se på.

Justitsministeren sagde, at der er tale om et fælles initiativ mellem EU og USA, og at man håber, at andre lande vil tilslutte sig. Det er rigtigt nok, at dansk politi for nylig havde en stor sag om pædofili. Der er både et europæisk samarbejde og et internationalt samarbejde.

Pia Adelsteen syntes, det var rigtigt positivt, at man søger at lave en international aftale, for den skal netop være global, fordi internettet er globalt. Ligger der nogen konkrete forslag til forbedringer?

Justitsministeren oplæste det, der står på side 43 i samlenotatet vedrørende de helt konkrete forslag. Det, der er tale om i forbindelse med logning, er eksempler på, at politiet bruger logningsreglerne, når det drejer sig om efterforskning af den type af alvorlig kriminalitet.

Pia Adelsteen replicerede, at hun havde læst det, der står på side 43, men spørgsmålet gik på, hvordan man konkret ville forbedre bestræbelserne på at identificere gerningsmanden.

Justitsministeren svarede, at det handler om samarbejde med tredjelande, ikke om at opfinde nye politifaglige instrumenter.

10. Rådskonklusioner om øget og mere effektiv anvendelse af Europol Information System (EIS) i bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 46)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen havde set i samlenotatet, at man ville fastsætte nogle måltal for medlemsstaternes anvendelse af dette system. Da hun læste det, tænkte hun: "Har man lavet et system, som ikke bliver brugt?" Er det fordi systemet ikke er nødvendigt? I så fald kan man da spare de penge.

Justitsministeren sagde, at det var ved at gå op for flere og flere lande, at der er et stort potentiale i Europols informationssystem, som er et udmærket system.

Pia Adelsteen kunne forstå, at systemet er godt, men at medlemsstaterne måske ikke har opfattet det. Men hvad mener man med, at der skal opstilles måltal?

Justitsministeren sagde, at måltallene for Danmarks vedkommende drejer sig om, at rigspolitiet skal indberette sager om kriminalitet.

11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og ret til kommunikation ved anholdelse*

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0326

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 50)

KOM (2011) 0326 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 28/7-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil derfor finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 11 omhandler et direktivforslag om retten til advokatbistand, der som nævnt er omfattet af det danske retsforbehold.

Rådet vedtog i november 2009 en køreplan for styrkelse af mistænkte og tiltalte proceduremæssige rettigheder i straffesager.

I juni sidste år fremsatte Kommissionen som led i udmøntningen af køreplanen et direktivforslag om ret til advokatbistand i straffesager og ret til kommunikation ved anholdelse.

Det er min forhåbning, at vi på rådsmødet i næste uge kan opnå en generel indstilling i Rådet til det foreliggende forslag. Der vil herefter kunne indledes forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Formålet med direktivforslaget er at indføre minimumsregler for mistænkte og tiltalte ret til advokatbistand i straffesager og til at få informeret en tredjemand eller konsulære myndigheder ved anholdelse.

Forslaget indeholder således bestemmelser om, hvornår en sigtet har ret til advokatbistand, og om det nærmere indhold af denne ret. Det drejer sig f.eks. om minimumsregler for den mistænkte eller tiltalte ret til at kommunikere med sin forsvarer.

Direktivforslaget fastsætter samtidig, at den mistænkte eller tiltalte i forbindelse med anholdelse har ret til at få mindst én person efter eget valg informeret om frihedsberøvelsen. Forslaget giver endvidere udlændinge ret til at få underrettet konsulære eller diplomatiske myndigheder om frihedsberøvelsen.

Retten til advokatbistand og retten til kommunikation ved anholdelse er grundlæggende principper inden for strafferetsplejen. De er afgørende for, at den mistænkte eller tiltalte får en retfærdig rettergang.

Vi har allerede i Danmark et højt beskyttelsesniveau, når det gælder grundlæggende rettigheder for mistænkte og sigtede. Man vil derfor næppe i forhold til det konkrete direktiv kunne pege på væsentlige nyskabelser, som danskerne går glip af på grund af retsforbeholdet.

Alligevel ærgrer jeg mig selvfølgelig over retsforbeholdet også i denne sag.

Det danske retsforbehold har stået i vejen for, at Danmark under forhandlingerne om direktivforslaget har kunnet gå foran i bestræbelserne på at sikre et så højt beskyttelsesniveau som muligt.

Samtidig sender forbeholdet et uheldigt signal om, at Danmark ikke fuldt ud støtter et direktivforslag, som skal være med til at sikre EU-borgerne en retfærdig rettergang.

Vi står på sidelinjen i de øvrige medlemsstaters kamp for at sikre borgernes ret til det, det handler om, nemlig nogle helt grundlæggende rettigheder.

Pia Adelsteen kunne godt bruge 17 minutter til at redegøre for, hvorfor det er godt, at vi har et retsforbehold, men det ville hun nu ikke gøre.

Hun spurgte, om justitsministeren er enig i de kritiske bemærkninger, rigsadvokaten er kommet med. F.eks. får den frihedsberøvede ret til at kontakte en tredjemand med det samme. Her er rigsadvokaten inde på, at det kan være en medskyldig, man ringer til. Her kunne politiet sige: "Hvem vil du ringe til? Så gør vi det for dig."

Lykke Friis kunne også godt bruge tid til at redegøre for, hvorfor Venstre synes, det er glimrende at afskaffe det retlige forbehold. Danmark risikerer at blive et "helle" for kriminelle, og vore borgere har ikke samme rettigheder, når de bevæger sig rundt i det indre marked.

Jakob Ellemann-Jensen var enig med justitsministeren i, at vort retlige forbehold udgør en stor udfordring i vort europæiske samarbejde, og henviste til, at det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen finder, det er udfordringer, som man skal tage livtag med ved en folkeafstemning. Han bad justitsministeren bekræfte, at det fortsat er holdningen.

Justitsministeren sagde til Pia Adelsteen, at rigsadvokaten ganske rigtigt havde haft nogle bemærkninger til det fremsatte forslag, men dem er der taget højde for i det forslag, vi nu har med at gøre.

Han bekræftede over for Jakob Ellemann-Jensen, at regeringen fortsat ønsker at fjerne det retlige forbehold, og at den ønsker en folkeafstemning om det i denne regeringsperiode. Det retlige samarbejde handler om grundlæggende basale rettigheder på tværs af grænserne. De sager, som er på dagsordenen i dag, hvor vi har et retligt forbehold, er gode eksempler på det.

Jakob Ellemann-Jensen takkede for et ualmindelig klart svar. Han glædede sig til at se en tidsplan for, hvornår vi skal have en folkeafstemning om det retlige forbehold. Tidligere har regeringen sagt, at den ville blive afholdt i forlængelse af formandskabet, men nu taler europaministeren om, at man vil fokusere på Balkan efter formandskabet. Derfor spurgte han, om det fortsat er planen at tage denne folkeafstemning i forlængelse af det danske formandskab.

12. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Omarbejdning) (Bruxelles I) *

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0748

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 61)

KOM (2010) 0748 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 3/2-11)

KOM (2010) 0748 – bilag 2 (høringssvar af 26/5-11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 481, senest behandlet i EUU 9/12-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil derfor finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 12 omhandler forslaget til revision af den såkaldte Bruxelles I forordning.

Det er en af mange væsentlige sager under det danske formandskab og en sag, som regeringen prioriterer højt.

Det er derfor min forhåbning, at vi på rådsmødet i næste uge kan opnå generel indstilling i Rådet til det foreliggende forslag. Der vil herefter kunne indledes formelle forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Bruxelles I forordningen udgør grundlaget for samarbejdet mellem retterne i EU-landene om civil- og handelsretlige spørgsmål.

Forordningen fastlægger bl.a., hvilken retsinstans der er den mest egnede til at løse en tvist på tværs af landegrænserne. Herudover sikrer forordningen, at retsafgørelser, der er afsagt i ét EU-land, let kan anerkendes og fuldbyrdes i et andet medlemsland.

Det er f.eks. Bruxelles I forordningen, der forpligter domstolene i Polen til at tvangsfuldbyrde afgørelser om overtrædelse af danske overenskomster.

Det foreliggende forslag til revision af Bruxelles I forordningen har til formål at afhjælpe de mangler, som den praktiske anvendelse af forordningen har vist. Forslaget sigter således mod at fjerne de resterende hindringer for retsafgørelsers frie bevægelighed inden for EU og forbedre adgangen til domstolene.

Helt konkret vil en af de store forbedringer med forslaget være, at det vil blive nemmere at få domme afsagt i ét EU-land tvangsfuldbyrdes i et andet medlemsland. Proceduren foreslås væsentligt forenklet.

Et andet konkret eksempel er, at den svage part i visse aftaleforhold, f.eks. forbrugerforhold, skal kunne sagsøge den stærke part, f.eks. den erhvervsdrivende, i aftaleforholdet i et medlemsland, selv om den stærke part har hjemsted uden for EU. Hermed forbedres adgangen til domstolene for svage parter.

Bruxelles I forordningen, der blev vedtaget i december 2000, er som nævnt også omfattet af retsforbeholdet.

Det er imidlertid lykkedes Danmark i form af en parallelaftale at blive tilknyttet reglerne på mellemstatsligt grundlag.

Reglerne i forordningen er meget væsentlige for gennemførelse af retssager på tværs af grænserne inden for EU, og forordningen derfor har stor praktisk betydning både for danske borgere og for danske virksomheder.

Danmark anmodede på den baggrund i 2001 EU om at få lov til at indgå en parallelaftale, som betyder, at reglerne i Bruxelles I forordningen også finder anvendelse mellem Danmark og de øvrige EU-lande.

I foråret 2003 blev der opnået enighed i Rådet om at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger med Danmark.

Efter langvarige forhandlinger blev der i 2005 opnået enighed om en parallelaftale mellem EU og Danmark, som trådte i kraft den 1. juli 2007.

Efter parallelaftalen har Danmark mulighed for at tilslutte sig de ændringer, som måtte blive vedtaget til forordningen. Danmark skal således inden for 30 dage meddele Kommissionen, om man ønsker at gennemføre ændringerne i dansk ret.

Hvis Danmark ikke reagerer inden for fristen eller meddeler, at man ikke ønsker at gennemføre ændringerne til forordningen, betragtes parallelaftalen som ophævet.

Bruxelles I forordningen har som nævnt afgørende praktisk betydning for danske borgere og især virksomheder, som ønsker at agere på tværs af grænserne i EU. Derfor er jeg også glad for, at Danmark har en parallelaftale med EU om forordningen, så vi har mulighed for at få glæde af de ændringer, som revisionen lægger op til.

Men ordningen er langt fra perfekt.

Enten vedtager vi alle de ændringer, som de andre EU-lande har vedtaget uden om Danmark, eller også ryger vi helt ud af samarbejdet. Det er med andre ord "take it or leave it" for Danmarks vedkommende, og vi har under forhandlingerne langt fra den samme status som de øvrige medlemsstater.

Samtidig viser forhandlingsforløbet tydeligt, hvor vanskelig og langstrakt en opgave det er at indgå en parallelaftale. Det sker kun undtagelsesvis, og der er ikke nogen grund til at tro, at Kommissionen og Rådet siden 2001 er blevet mere åbne over for anmodninger om at indgå sådanne aftaler.

Parallelaftaler er med andre ord ikke vejen frem.

13. Ny flerårig ramme for EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder

– *Politisk enighed*

KOM (2011) 0880

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 87)

KOM (2011) 0880 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 10/2-12)

KOM (2011) 0880 – bilag 2 (henvendelse af 7/3-12 fra LGBT Danmark)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

14. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et finansieringsprogram for 2014-2020 for retlige anliggender*

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0759

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 91)

KOM (2011) 0759 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 22/2-12)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil derfor finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

FO 15. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordninger om et finansieringsprogram for 2014-2020 for rettigheder og unionsborgerskab

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0758

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 96)

KOM (2011) 0758 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 22/2-12)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 15 om et finansieringsprogram for rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 forelægges som nævnt til forhandlingsoplæg.

Kommissionen fremsatte sidste sommer sit forslag til et samlet budget for EU, der skal dække perioden fra 2014 til 2020. Budgetforslaget sætter de overordnede rammer, mens der skal vedtages en række specifikke programmer for de konkrete politikområder.

Kommissionen fremsatte derfor i november sidste år forslag til et nyt finansieringsprogram for rettigheder og unionsborgerskab.

Det danske formandskab har arbejdet målrettet med forslaget, og vi vil på rådsmødet forsøge at opnå en generel indstilling i Rådet til programmet. Sagen forelægges derfor som nævnt til forhandlingsoplæg.

Formålet med det foreslåede finansieringsprogram er primært at sikre en mere enkel og effektiv finansiering på området. Programmet samler derfor dele af tre eksisterende programmer på området for rettigheder og unionsborgerskab.

Det foreslåede finansieringsprogram skal bidrage til opbygningen af et fælles retsområde i EU ved at fremme rettigheder og ligestilling.

Det handler bl.a. om at give borgerne bedre mulighed for at udøve deres rettigheder, at forhindre diskrimination, at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, at fremme barnets rettigheder og om at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

Programmet vil efter forslaget være åbent for offentlige og private virksomheder og organisationer, der vil kunne søge om støtte til en lang række aktiviteter. Det kan f.eks. være forskning, uddannelse, erfaringsudveksling eller informationskampagner.

Den årlige fordeling af midler fra programmet skal efter det foreliggende forslag fastsættes i årlige arbejdsprogrammer, som vedtages af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.

Spørgsmålet om den budgetmæssige ramme for programmet vil ikke være omfattet af den generelle indstilling. Der er nemlig tale om et såkaldt horisontalt spørgsmål, der drøftes som led i forhandlingerne af EU's samlede budget for perioden 2014 til 2020.

Det er min opfattelse, at der med det foreslåede finansieringsprogram for rettigheder og unionsborgerskab opnås en forenkling og øget fleksibilitet i forhold til det gældende program.

Samtidig får medlemsstaterne efter det foreliggende forslag indflydelse på udformningen af de årlige arbejdsprogrammer, som fastlægger fordelingen af midler under finansieringsprogrammet.

FO Regeringen kan derfor støtte en generel indstilling til det foreliggende forslag.

Pia Adelsteen kunne ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg. Man samler tre tidligere programmer, bl.a. programmet for beskæftigelse og social solidaritet. Hun pegede på, at mange af vore sociale systemer er skattefinansierede, og spurgte, om justitsministeren mener, at den sociale solidaritet betyder, at andre landes unionsborgere kan komme til Danmark og faktisk være berettigede til en del af de ydelser, vi har i Danmark. Mener justitsministeren ikke, at det indebærer en stor fare for vort sociale system, som vi har været 100 år om at bygge op.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance ikke kan støtte regeringens forhandlingsoplæg, selv om nogle programmer er slået sammen, og budgettet er blevet reduceret en smule. Det er stadig mange skattekrone, der bliver brugt på dette område, som Liberal Alliance finder varetages udmærket af medlemsstaterne og i andre overnationale fora. Liberal Alliance har jo en generel intolerance over for dobbeltkonfekt.

Nikolaj Villumsen syntes, det var rigtigt positivt, at man gerne ville støtte civilsamfundets involvering, men hvorfor det skal laves på EU-niveau? Han pegede på, at man tit har det problem, når civilsamfundet kan søge penge fra nogle puljer, om de kan søge penge til gode projekter, eller de kun kan få penge til projekter, som viser, hvor dygtig Unionen er.

Justitsministeren takkede for tilslutningen til forhandlingsoplægget. Han syntes grundlæggende, det var fint, at der skete en forenkling.

Han tog Merete Riisagers holdning til forhandlingsoplægget til efterretning.

Justitsministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at organisationer og andre kan søge, og han troede ikke, der var bindinger, så også organisationer, som var kritiske over for EU, kunne søge.

Pia Adelsteen gentog sin bekymring for, at det danske system, som er skattefinansieret, kan blive udhulet af den sociale solidaritet. Altså at man kan blive tvunget til at fjerne nogle af de goder, vi har i Danmark.

Justitsministeren var ikke bekymret for det sociale system i Danmark. Især ikke hvis regeringen får lov at fortsætte og får fjernet det retlige forbehold, som bestemt ikke er til gavn for Danmark.

Pia Adelsteen gentog, at hun var bekymret for det sociale system i Danmark. Det var derfor, den forrige regering gennemførte et optjeningsprincip vedrørende børnechecken.

Lykke Friis støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Nikolaj Villumsen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

34. Europaudvalgsmøde 1/6-12

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde udtrykt sig imod det.

16. Forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning om en fælles europæisk købelov

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0635

Rådsmøde 3172 – bilag 1 (samlenotat side 102)

KOM (2011) 0635 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 14/12-11)

KOM (2011) 0635 – bilag 2 (henvendelse af 29/5-12 fra Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 483, senest behandlet i EUU 9/12-11)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Jakob Ellemann-Jensen henviste til, at da vi tidligere drøftede indførelse af en fælles europæisk købelov, havde vi forskellige reservationer, som justitsministeren nu prøver at skrive sig ud af. Han henviste til, at en række organisationer ifølge samlenotatet har sagt, at de ikke synes, det er nogen vanvittig god idé. På den baggrund spurgte han, hvad det er for mulige løsninger, justitsministeren ser. På papiret er en fælles europæisk købelov måske nok en god idé; den er bare ikke synderlig operationel.

Justitsministeren sagde, at årsagen til, at vi har sat den europæiske købelov på dagsordenen til en politisk drøftelse, netop er, at det er en meget kompliceret sag. Det understreger de henvendelser, der er kommet fra organisationer og andre, også. Der er cirka 200 artikler i udkastet til europæisk købelov.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3173 (miljø – miljødelen) den 11. juni 2012

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotat om rådsmødet for miljø den 11. juni – miljødelen – som blev sendt til udvalget den 25. maj 2012.

Der er 5 punkter på rådsmødet, som vedrører mit ressortområde. Punkt 4 om ændring af batteridirektivet forelægges til forhandlingsoplæg, mens de øvrige 4 punkter forelægges til orientering.

1. Den Europæiske Unions 7. miljøhandlingsprogram

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3173 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Regeringen kan generelt støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner om et kommende 7. miljøhandlingsprogram. Udkastet er udarbejdet på grundlag af miljøministrenes drøftelse af indholdet i det 7. miljøhandlingsprogram på det uformelle miljøministtermøde i Horsens i april

Regeringen kan helt tilslutte sig og lægger vægt på, at programmet skal indeholde en ambitiøs vision for EU's miljøpolitik frem mod 2050 og angive rammerne for, hvordan vi vil gennemføre visionen, og hvor vi skal være i 2020.

Regeringen kan også støtte, at visionen skal være et grønt Europa med en solidarisk, grøn og konkurrencedygtig økonomi, hvor nuværende og kommende generationer er sikret et rent og sundt miljø, natur og økosystemer som grundlag for de europæiske borgers livskvalitet.

På vej mod 2050 visionen skal der under 7. miljøhandlingsprogram fastlægges prioriteter, målsætninger, troværdige mål og indikatorer for den grønne omstilling frem til 2020.

Regeringen kan støtte de foreslåede overordnede rammer for omstillingen til et grønt Europa og en grøn økonomi og de konkrete indsatsområder, som Kommissionen opfordres til at komme med initiativer på. Det gælder både med hensyn til implementering og styrkelse af EU's miljølovgivning og med hensyn til omstilling til en grøn økonomi.

Implementering af EU-regulering halter på en lang række centrale miljøområder, og det er overordentlig vigtigt, at der bliver sat fokus herpå, hvis omstillingen til en grøn økonomi og et grønt samfund skal lykkes.

Regeringen støtter derfor konklusionernes forslag til en styrket implementering for at nå målene i den eksisterende lovgivning med særlig fokus på luft, vand, havmiljøet, affald, biodiversitet, kemikalier samt klima og energi.

Regeringen er også enig i, at der er behov for at styrke EU's politikker og lovgivning på de områder, som er nævnt i udkastet til konklusioner:

1. Kemikalier – det gælder nanomaterialer, hormonforstyrrende stoffer og kombinations- eller cocktaileffekter.

2. Udvikling af EU strategi for klimatilpasning, herunder konsekvenser for vandressourcerne.
3. Implementering af EU's biodiversitetsstrategi og Nagoya målsætningerne.
4. Udvikling af EU strategi for bæredygtige byer og sammenhængen til grøn økonomi.

Endelig og meget væsentligt er regeringen enig i opfordringen til Kommissionen om at fremlægge forslag til en grøn og ressourceeffektiv europæisk økonomi i EU. En sådan omstilling er helt afgørende for EU's og klodens fremtid og rummer løsningen på både den økonomiske krise, ressourcekrisen og miljøkrisen.

Det gælder opfordringen til udvikling af realistiske og opnåelige 2020-målsætninger for ressourceeffektivitet og afkobling i forhold til centrale ressourcer – f.eks. vand, råmaterialer, arealanvendelse – og forbrugs- og produktionsklynger.

Det gælder opfordringen til at udvikle et indre marked for bæredygtig vækst, herunder implementering af forurenere betaler princippet, beskatning af ressourcer og energi, udfasning af miljøskadelige subsidier, fremme af miljøinnovation og andre miljømæssigt sunde løsninger og teknologier og forøget ressourceeffektivitet i produkter og dermed udvikling af et indre marked for miljøvenlige produkter.

Endelig gælder det opfordringen til at udvikle en cirkulær lavemissionsøkonomi, f.eks. via målsætninger for ressourceforbrug og affaldsminimering, udvikling af en økonomi baseret på genbrug, opnåelse af EU's langsigtede klimamålsætninger, samt fremme integration af miljømål i EU's øvrige politikker, herunder EU's budget.

Jeg mener, at rådskonklusionerne rummer et overordentligt væsentligt politisk budskab, og jeg lægger meget stor vægt på, at konklusionerne bliver så ambitiøse som muligt. Jeg er opmærksom på, at det ikke bliver let, og at der særligt kan forventes modstand i forhold til udvikling af mål og i forhold til opfordringerne på klimaområdet.

Men regeringen lægger vægt på, at vi giver Kommissionen en klar melding om, at Rådet ønsker et 7. miljøhandlingsprogram, der kan sætte en stærk politisk retning på miljøområdet frem mod 2020 og samtidig konstruktivt spille ind til stats- og regeringschefernes EU 2020 strategi.

Henrik Høegh var klar over, at disse miljøhandlingsprogrammer var meget omfangsrige og indeholdt mange elementer. I den økonomiske situation, vi har i Europa, er det nødvendigt, at man hele tiden prioriterer mål og midler også i forhold til finansieringen og lægger indsatsen dér, hvor der bliver skabt mest vækst og arbejdspladser. Vi bør starte de steder, hvor man er nærmest en kommercialisering.

Han spurgte, hvor indsatsen rent faktisk foregår lige nu, når det drejer sig om kombinationseffekter og hormonforstyrrende stoffer. Hvor meget kan vi på DTU, i EFSA og blandt Kommissionens fagfolk?

Merete Riisager spurgte, da miljøministeren talte meget om de overordnede mål i forbindelse med en grøn økonomi, hvad der kvalificerer en virksomhed til at være en del af den grønne økonomi, og hvad der diskvalificerer den.

Hvilke udeståender er der med hensyn til at fremme det indre marked for grøn økonomi, som miljøministeren taler om?

I anledning af miljøministeren talte om, at vi skal bekæmpe subsidier, der er miljøskadelige, bad hun miljøministeren nævne et par stykker.

Miljøministeren sagde til Henrik Høegh, at der selvfølgelig skal være sammenhæng mellem mål og midler, og at der skal være en prioritering ud fra, hvad der kan betale sig. Det er helt klart, at det skal gøres på en fornuftig måde, så man ikke skader konkurrenceevnen.

Med hensyn til de hormonforstyrrende stoffer er der de sidste 15 år kommet nogle videnskabelige resultater, som gør, at der snart er basis for lovgivning. Kommissionen skal allerede i 2013 identificere de stoffer, det drejer sig om. Vi har foreslået en række kriterier. Vi presser på for, at de nye testmetoder kommer i brug, og for at Kommissionen reviderer den eksisterende strategi. Danmark har på dette område spillet en meget proaktiv og konstruktiv rolle.

Med hensyn til kombinationseffekter er det meget vanskeligt at påvise disse. I rådskonklusioner fra 2009 er Kommissionen blevet opfordret til at følge op på sagen, men Kommissionen er forsinket. Også her presser vi hårdt på for, at der kommer noget konkret ud af det vedrørende kombinationseffekter.

Miljøministeren sagde til Henrik Høegh, at meget af det, der ligger i miljøhandlingsplanen, går ud på at implementere den gældende lovgivning ordentligt for at sikre lige konkurrencevilkår. På affaldsområdet kan man pege på, at det vil give 400.000 arbejdspladser i Europa, og det er job, som bliver i Europa. Kommissionen vurderer, at der er op imod 50 mia. kroner at spare på det område.

Med hensyn til Merete Riisagers bemærkninger om grøn økonomi og spørgsmål om, hvad der kan kvalificere en virksomhed til at være en del af den grønne økonomi, pegede miljøministeren på, at vi er i den situation, at mens råvarepriserne gennem de sidste 100 år er faldet hele tiden, er de efter år 2000 begyndt at stige kraftigt, og vi kan se frem til voldsomme stigninger på rigtig mange områder. Derfor troede hun, det ville blive helt afgørende for virksomhederne at spare på ressourcerne ved at gå over til grøn økonomi, idet ressourcerne koster de fleste virksomheder mere end arbejdslønnen.

Med hensyn til det indre marked for grøn økonomi mangler der bl.a. noget på standardiseringsområdet, på udbudsområdet og med hensyn til offentlige indkøb.

Med hensyn til hvilke miljøskadelige subsidier der er tale om, nævnte miljøministeren, at mange mener, at man ikke altid støtter de mest bæredygtige former for landbrug, og hun nævnte også fiskeriet.

Merete Riisager mente, det var helt afgørende for EU's fremtid, hvilket paradigme vi vælger. Hun nævnte, at råvarepriserne påvirkes af, at nogle af de største lande i EU har planer om at udfase deres atomkraft.

Henrik Høegh forstod godt miljøministerens svar vedrørende kombinationseffekter, men henviste til, at den tidligere regering fik rigtig mange høvl, når den sagde det samme, nemlig at det er svært, og at det tager tid.

I relation til de 400.000 arbejdspladser i affaldssektoren, Kommissionen har nævnt, rådede han regeringen til at studere, hvilken dokumentation der var for tallet. I øvrigt mente han ikke, der var mange arbejdspladser i det for Danmark.

Miljøministeren måtte indrømme, at hun nok ikke var helt enig med Merete Riisager.

Hun sagde til Henrik Høegh, at selv om der ikke kommer mange arbejdspladser i Danmark, er vi også interesseret i, at der bliver flere arbejdspladser i Europa.

2. Forberedelse af den 11. partsmøde under biodiversitetskonventionen (COP 11) den 8.-19. oktober 2012 og det 6. partsmøde under Cartegena Protokollen om biosikkerhed den 1.-5. oktober 2012, Hyderabad i Indien

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3173 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Formandskabet har fremlagt udkast til rådskonklusioner, som er EU og medlemslandenes mandat til det 11. partsmøde under biodiversitetskonventionen – COP11 – i Hyderabad i Indien.

Regeringen kan støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner, som sikrer et mandat, der vil gøre det muligt for EU at engagere sig konstruktivt i de politiske diskussioner, der vil være af afgørende betydning på COP11.

Finansiering af global biodiversitet vil være det vigtigste emne på COP'en. I forbindelse med vedtagelsen på COP10 i Nagoya i 2010 af den strategiske plan for biodiversitet med de 20 mål og ABS-protokollen om "access and benefit sharing" besluttede parterne, herunder EU, at fastsættelsen af mål for afsættelse af de nødvendige ressourcer til opfyldelse af de 20 mål måtte baseres på tilvejebringelsen af en solid baseline og rapporteringsramme for finansieringsbehovet, samt hvor meget der bruges i dag til finansiering af forbedring af biodiversiteten.

Ulandene forventer, at ilandene engagerer sig i konkrete diskussioner om ressourcemobilisering på COP11, selv om baseline og rapporteringsrammen endnu ikke er lavet. En række EU-medlemslande er meget afvisende over for at drøfte mål for ressourcemobilisering, før baseline og rapporteringsrammen er på plads.

For Danmark er det vigtigt, at EU spiller en afgørende rolle ved forhandlingerne om ressourcemobilisering til bevarelse af global biodiversitet, idet man kan frygte, at ulandene vil blokere andre biodiversitetsforhandlinger og muligvis trække deres støtte tilbage til Nagoyaaftalen fra 2010, hvis ulandene vurderer, at ilandene løber fra deres forpligtelser om bidrag til ressourcemobilisering, der blev vedtaget under COP10.

Jeg er derfor tilfreds med, at Rådet i konklusionerne opfordrer medlemslandene til at være proaktive i forhandlingerne om ressourcemobilisering under COP11, således at vi kan undgå et sammenbrud.

3. Forberedelse af den Internationale konference om den globale kemikaliestrategi og sikker kemikalie håndtering (SAICM ICCM 3, Nairobi, Kenya, 17-21. september 2012) og den Internationale forhandlingskomite om Kviksølv (INC4, Punta del Este, Uruguay, 27. juni – 2. juli 2012)

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3173 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Danmark støtter formandskabets udkast til rådskonklusioner

SAICM – Strategic Approach to International Chemicals Management – er en vigtig platform, hvor verdens lande mødes og diskuterer globale kemikalieproblemer, og regeringen støtter, at Rådet giver retningslinjer forud for SAICM-mødet i september. Danmark vil forestå mødeledelse på Cyperns vegne på SAICM-mødet.

Med hensyn til INC-forhandlingsprocessen vedrørende den globale kviksølvkonvention, hvor forhandlingerne er i slutfasen, finder regeringen, det er vigtigt at sikre, at EU kommer til forhandlingerne med et så højt ambitionsniveau for EU's deltagelse i alle elementer af den kommende kviksølvkonvention som muligt.

Endelig omhandler rådskonklusionerne spørgsmålet om finansiering, hvor regeringen støtter, at både SAICM og kviksølvkonventionen bør bygge på eksisterende finansieringsmekanismer, men samtidig er det vigtigt at signalere åbenhed og lytte til forslag fra andre. Viljen til at bidrage finansielt hænger tæt sammen med, hvor ambitiøs en kviksølvkonvention vi får.

Pia Adelsteen mente, kviksølvbatterierne skulle væk, og forstod, at vi var langt fremme i Danmark. Nu drejer det sig om at få så mange lande som muligt til at tilslutte sig disse stramninger. Hun spurgte, hvad der kommer til at ske, hvem der tilslutter sig stramningerne, og om det bliver en god eller en dårlig aftale.

Miljøministeren svarede, at det på nuværende tidspunkt er lidt for tidligt at sige, hvad der kommer til at ske, men Danmark presser på for, at udfasningen sker så hurtigt som muligt.

FO 4. Forslag til ændring af batteridirektivet (2006/66/EF) for så vidt angår udfasning af cadmium i genopladelige batterier og akkumulatorer til håndholdt værktøj

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 0136

Rådsmøde 3173 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2012) 0136 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 8/5-12)

Miljøministeren: Punktet forelægges til tidligt forhandlingsoplæg, da det kan forventes, at formandskabet vil søge at nå en første behandlingsaftale med Europa-Parlamentet. Desværre bliver det ikke under dansk formandskab, da Europa-Parlamentet ikke er klar til at forhandle med Rådet.

Der er tale om et lille, men vigtigt forslag. Forslaget ophæver den undtagelse, der i dag findes i batteridirektivet, hvor det er tilladt at bruge cadmium i batterier til håndholdt værktøj.

FO Danmark var imod undtagelsen, da den blev indført tilbage i 2006, og regeringen støtter Kommissionens forslag om, at undtagelsen ophæves med udgangen af 2015.

Regeringen lægger vægt på, at undtagelsen ophæves hurtigst muligt, men på baggrund af forhandlingssituationen med et blokerende mindretal, der ønsker en ikrafttræden i 2019 eller 2020, må vi se i øjnene, at det er nødvendigt at være fleksibel for så vidt angår ikrafttrædelsestidspunktet for undtagelsens ophævelse, da det vigtigste er, at undtagelsen ophæves – bedre sent end aldrig.

Forslaget tilpasser desuden batteridirektivet til Lissabontraktatens bestemmelser om delegation, som afløser de gældende regler om komitologi.

Regeringen kan stort set tilslutte sig Kommissionens forslag om anvendelsen af delegerede og implementerende retsakter – dog mener regeringen ikke, at Kommissionen bør kunne ændre behandlingskrav og målsætninger for genanvendelse ved delegerede retsakter. Regeringen ønsker at sikre en øget involvering af medlemsstaternes myndigheder på dette område.

Pia Adelsteen betegnede det som positivt, hvad miljøministeren sagde om delegerede retsakter og kunne acceptere, at man brugte delegerede retsakter, når det drejede sig om det praktiske, mens Rådet skulle tage stilling, når det drejer sig om behandlingskrav og målsætninger.

Henrik Høegh støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Merete Riisager sagde, at også Liberal Alliance kan støtte regeringens forhandlingsoplæg. Hun mente, regeringen har fundet den rette balance med hensyn til, hvor mange beføjelser man skal overlade til EU.

Nikolaj Villumsen kunne ligeledes støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Han anbefalede regeringen at følge de anbefalinger, der var kommet fra Forbrugerrådet, fra Danmarks Naturfredningsforening og fra Det Økologiske Råd om at

lade direktivet træde i kraft allerede med udgangen af 2012 eller i hvert fald hurtigst muligt.

Så vidt han vidste, var der nogle undtagelser for så vidt angår batterier til nød- og alarmsystemer og medicinsk udstyr, som også burde ophæves.

Miljøministeren sagde til Pia Adelsteen og Merete Riisager vedrørende delegerede retsakter, at der er fem områder, hvor Kommissionen foreslår anvendt delegerede retsakter. På fire af disse områder vurderer vi, at der er tale om præcisering af tekniske bestemmelser, men vi mener, at der er politik i det femte område. Derfor kan vi ikke tilslutte os Kommissionens forslag om anvendelse af delegerede retsakter, der handler om behandlingskrav og målsætninger.

Miljøministeren ville meget gerne udfase hurtigt, sådan som Nikolaj Villumsen anbefaler, men vurderingen er, at hvis vi skal igennem med noget i Rådet, er vi nødt til at være fleksible, så det kan tidligst blive i 2016.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtrykt sig imod det.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af direktiv 2011/18/EF for så vidt angår medlemsstaternes mulighed for at begrænse eller forbyde dyrkning af GMO'er på deres område

– (Evt.) politisk enighed

KOM (2010) 0375

Rådsmøde 3173 – bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2010) 0375 – bilag 2 (grund- og nærhedsnotat af 3/9-10)

KOM (2010) 0375 – bilag 6 (udtalelse af 22/10-10 fra Europaudvalget og Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri)

KOM (2010) 0375 – bilag 7 (Kommissionens svar af 4/1-11 på Folketingets udtalelse)

KOM (2010) 0375 – bilag 5 (henvendelse af 5/10-10 fra Greenpeace)

KOM (2010) 0375 – bilag 10 (henvendelse af 1/3-12 fra DI Landbrug og Landbrug og Fødevarer)

KOM (2010) 0375 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0375 – svar på spørgsmål 2

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 4

EU-note (10) – E 23 (notat af 13/12-10 om juridisk slagsmål om forslaget)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 440 (side 858, senest behandlet i EUU 2/3-12)

EUU alm. del (10) – bilag 504 (side 1293 FO, forhandlingsoplæg forelagt 19/5-11)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Det danske formandskab har sat punktet på dagsordenen med henblik på en mulig politisk enighed.

På rådsmødet den 9. marts 2012 konkluderede formandskabet, at en stor gruppe af medlemslandene støttede formandskabets kompromisforslag om muligheden for at gennemføre nationale forbud mod dyrkning af EU-godkendte GMO'er, men at det ikke var muligt at opnå en politisk enighed i sagen, da der fortsat eksisterede et blokerende mindretal blandt andet bestående af Tyskland, Frankrig og UK.

På baggrund af diskussionerne på mødet blev formandskabet opfordret til at overveje det videre arbejde med sagen frem mod rådsmødet i juni.

På bilaterale møder med Tyskland har man fået oplyst, at Tyskland ikke vil være det første medlemsland, der træder ud af det blokerende mindretal.

Der har også været kontakt til UK og Frankrig, men fra disse medlemslande er der endnu ikke nogen klare indikationer på, om de er villige til at træde ud af det blokerende mindretal.

Der er derfor endnu uvist, om et kvalificeret flertal kan støtte kompromisforslaget på rådsmødet.

Danmark vil under forhandlingerne basere sig på det forhandlingsoplæg, som blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. maj 2011, og kan støtte formandskabets kompromisforslag

Pia Adelsteen pegede på, at Dansk Folkeparti havde været meget optaget af, at vi skulle have en reel mulighed for at sige nej til GMO'er, og mente, det var hvert enkelt land, som skulle kunne beslutte, om man ønskede dyrkning af GMO'er. Hun forstod, at problemet nu er det blokerende mindretal, og bad miljøministeren uddybe, hvad der kommer til at ske.

Henrik Høegh takkede for situationsrapporten og forstod, at vi afventede, hvad den nye franske regering mener. Han spurgte, om vi er helt sikre på, at hvis der kommer en sag i WTO, vil hele EU med Kommissionen i spidsen stå bag det land, sagen drejer sig om.

Miljøministeren svarede Pia Adelsteen, at en realistisk vurdering er, at nu har vi som formandskab gjort alt, hvad vi overhovedet kunne, for at få brudt det blokerende mindretal, hvilket der er stor anerkendelse af fra landene omkring os. Der er nu kun et meget lille blokerende mindretal bestående af Belgien, Tyskland, Storbritannien og Frankrig. Belgien flytter sig ikke. Tyskland har sagt, at de flytter sig kun, hvis mindretallet bliver opløst. Hun havde haft kontakt til Storbritannien og Frankrig og vidste, at der også havde været kontakter på højere niveau. Hun mente, at hvis det ikke lykkes for det danske formandskab at komme igennem med ændringen, vil Kommissionen begynde at godkende de 26 GMO'er, der ligger ansøgninger om. Det gør, at de lande, der meget gerne vil have lov til at vedtage et forbud, er frustrerede.

Miljøministeren sagde til Henrik Høegh, at både Rådets og Kommissionens juridiske tjeneste ikke vurderer, at de nu foreslåede regler er WTO-stridige, men skulle der komme en sag, stiller hele Fællesskabet sig bag det land, der bliver ramt.

Pia Adelsteen var bekymret over, at hvis det ikke lykkes at bryde det blokerende mindretal, vil Kommissionen pr. 1. juli begynde at godkende de 26 GMO'er, som har søgt om godkendelse. Hun spurgte, hvilken interesse de blokerende lande kan have i at blokere, idet de jo bare kan sige ja til GMO'er, hvis de ønsker dem.

Miljøministeren svarede, at en af de ting, der kunne gøre sig gældende er, at de pågældende lande nok ikke ønskede en diskussion på hjemmebane af GMO'erne. Det argument, de fremfører, er, at de mener, det vil gå ud over det indre marked, hvis nogle lande får mulighed for at forbyde GMO'er.